

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Begrebet Angst

Citation: Kierkegaard, Søren: "Begrebet Angst", i Kierkegaard, Søren: *Begrebet Angst*, udg. af Lars Petersen ; Merete Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 190. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard01val-shoot-idm140698091198672/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Begrebet Angst

- gesprochen.» (I hele den blidelige fremstilling [dvs. syndefaldsmyten] er det, som er noget indre, beskrevet som noget, der foregår i det ydre) – *Deriverede*: afledede.
- 46 *völnste döo*: om Gud vil – *Jakob*, 1,13 f. (14: om en enhver fristes, når han drages og lokkes af sit eget begær). – *Målhold i Skriften*: jf. 1. Mos. 2,25 («Og de var begge nøgne, både Adam og hans hustru, men de bluedes ikke.»)
- 47 *den sexuelle Differens* ... *Opstandelsen*: se *Mark*, 12,25 – *liberum arbitrium*: fri vilje i bet.: vilkårlig frihed, ubegrænset valgfrihed, jf. 10,3: «At lade Friheden begynde som et *liberum arbitrium* [...] der ligesaa godt kan vælge det Gode som det Onde, er fra Grunden af at umuliggjøre enhver Forklaring» i denne sammenhæng betyder frihed hos S.K. frihed til at vælge det gode. Men, som der senere står i en beskrivelse af syndefaldet, i angstens «Svømten søger Frihedens» (58).
- 48 *den kluge Else* ... : I eventyret «De kluge Else» får Else, da hun er sendt ned i kælderens for at hente øl, på væggen oven over sig øje på en murerlammer. Hun falder i tanker hvis Hans og jeg bliver gift og får et barn, og det vokser op, og vi sender det herved efter øl, så kan hammeren falde ned og slå vores barn ihjel. Og hun sætter sig ned og græder. Og det samme gør resten af husstanden, efterhånden som de kommer ned for at se efter Else. Grimms *Kinder- und Hausmärchen*, 2. udg., Berlin 1819-22, I, nr. 34. – *discrimen renou*: vendepunkt, krise. – *Nebucadnezar*: se Daniels Bog 4,25 og 33. N. levede o. 600 f.Kr. De 6000 år refererer til, at man regnede med, at verden var skabt o. 4000 f.Kr. – *eo ipso*: netop af den grund.
- 49 *Soldin*: Kendt københavnsk boghandler (1774-1837), om hvem man fortalte følgende anekdote: Mens S. var oppe på en stige i sin butik for at hente en bog til en kunde, sagde kunden nogle ord til hans kone med S.s stemme og tonefald. S. vendte sig da til sin kone og spurgte: Et det mig, som taler? (S.s kone hed Hanna)
- 50 *supponerer*: går ind under.
- 51 *Skabningens Forlængsel*: Rom. 8,19, jf. s. 55. – *senere behandlet*: i Cap. IV § 2 – *senere* ... *Om tale*: i Cap. II § 2 – *takker Gud* ... *en Saadan*: jf. Luk 18,11.
- 52 *notarialiter*: ved notarius publicus. – *Repertorien*: temaantologier.
- 53 *trods Nogens*: lige så godt som nogens – *skuffe*: narre.
- 54 *Approximeren*: tilnærmelse.
- 55 *apokryfiske tes kitesos*: skabningens forlængsel
- 56 *Badder*: se f.eks. *Sämtliche Werke*, I-XVI, Leipzig (1851-60), VIII, s. 143 ff. – *Enkelte Mænd af den schellingiske Skole*: i et udkast er her tilføjet «Schubert, Eschenmayer, Gorres, Steffens» (*Pap.* V B 53,18) – *Heyd*: fl. henviser til det platoniske udtryk to heteron (det andet) i *Werke*, XIV, s. 213 – *han taler om en Melancholie* ... : jf. *Werke*, herausgegeben von M. Schroter, München 1927-46, IV, s. 291: Der er i Gud «ein Quell der Traurigkeit, die aber nie zur Wirklichkeit kommt, sondern nur zur ewigen Freude